

Arnold Schönberg klinkt in Gaudeamus

'Hoezo zou Mahler in zijn vierde symfonie iets kunnen? Hij kon bij de eerste toch ook al niets?', vroeg de muziekvernieuwer Arnold Schönberg (1874-1951) zich af over de man die hem altijd steunde. Maar daar waar Mahler nog dagelijks in de concertzaal te horen is, is een uitvoering van het uiterst ondoorgrondelijke werk van Schönberg tegenwoordig een uitzondering, zeker in ons eigen Bilthoven.

Des te opmerkelijker is het dat afgelopen zondagmiddag in huize Gaudeamus Schönbergs Blaaskwintet opus 26 op hoog niveau werd vertolkt door blaasensemble Dwarl, een werk dat zo moeilijk is dat de musici werden ondersteund door dirigent Dick Hesselink, die met kalme en klare slagen de orkaan van atonaliteit wist te beteugelen. Schönberg is

de grondlegger van de twaalftoonsmuziek, een compositiemethode waarin geen tonaliteit heerst en alle tonen volstrekt gelijkwaardig zijn, en die haar politieke evenknie in het communisme vond; beide stromingen die, tot opluchting van velen, weer zijn uitgedoofd door de geschiedenis. De kans om deze muziek op zulk hoog niveau uitgevoerd

te horen was echter uniek en een belevenis op zich. Wie de partituur geduldig meelas kon constateren dat de musici van Dwarl zich met een hoge perfectiegraad de noten hadden eigen gemaakt, spatgelijk, zuiver en met grote individuele klankschoonheid.

(Peter Schlamilch)

Bloemen voor Dwarl.